

Dünya Sevgisi

– AhmetÇELİK · 21 Temmuz 2017

Yol gösteren arifler dedi nefis mezbele
Gördüğü kalbe dolan karıştırdıkça kokar
İnsan karnı doymaz ki sahip çık sende bele
Kurtulmaz asla çalan öndekine bön bakar.

Çamurdan yuvarlanan toprak misketim vardı
Rüyalarım girer hep mutluluk sarardı
Aslına döndü birden umutlarım karardı
Varlık kocaman yalan seller misali akar.

Kendimi arı sanıp çiçek çiçek dolaştım
Canı hastalandıran zehri toza bulaştım
Bir Yusuf kuyusunda aksi tene ulaştım
Günah olmasın kalan hesapta ruhu yakar.

Hiç boşa çabalama geriye dönmez mazi
Bu ömrü harcayarak duydukların farazi
Allah'tır derde çare tüm gayrısı marazi
Geçmiş eyle talan gaflet en büyük sakar.

Uslanmaz deli gönlüm bu yaşadığın hayal
Sen çok sıkı kucakla gider evlat ve ayal
Üzülme kandırmasın bunca sukutuhayal
Dünya sevgisi yılan kıpırdadıkça sokar.

17.07.2017

Ahmet Çelik

AYAL: Karı, eş